

DEN RETTSMEDISINSKE KOMMISSJON
Justissekretariatene

Dok.nr. 3

Justisdepartementet
Politiavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Deres referanse

Deres dato

Vår referanse

Vår dato 24.11.2006

200602123

Rapport til politidirektøren fra DNA-prosjektet

Den rettsmedisinske kommisjon ønsker å avgi en høringsuttalelse i saken, selv om vi også har hatt kontakt med politimester Bjørn Hareide mens han arbeidet med utredningen.

Kommisjonen støtter i hovedsak de forslagene som er beskrevet i rapporten. Vi finner utvalgets ulike forslag kreative i forhold til en situasjon som lenge har vært utilfredsstillende både for påtalemyndigheten og for produsenter av rettsmedisinske tjenester. Vi vil understreke at det er behov for å gjennomføre hele planen innen de tidsfrister som rapporten redegjør for.

Det virker fornuftig å lage et institutt av eksisterende virksomheter som i dag er fordelt på KRIPOS, Tollaboratoriet, Folkehelseinstituttet og Rettsmedisinsk institutt. Vi har ikke forutsetninger for å uttale oss om størrelser og kostnader, men vi antar at fremtidens problematisering ikke bare av DNA-bevis, men også av andre sakkyndig-bevis, vil nødvendiggjøre en større faglig bevissthet om sakkyndige utredninger og feilkilder ved disse.

Et nasjonalt sakkyndig institutt vil kunne åpne for god fagutvikling på mange felt som er viktige for strafferetten og vil også kunne være normgivende i forhold til bevis i sivile saker. Det er vesentlig at et slikt institutt ikke bare blir produsenter av tjenester, men også holder en internasjonal, faglig høy profil med forskning og undervisning. Det bør knyttes professor II stillinger til instituttet.

Vi er av den oppfatning at en viss desentralisering er helt nødvendig. Et sentralt rettsakkyndig institutt i Oslo vil kunne føre til en sentralisering av kompetente sakkyndige og derved vanskeliggjøre rekrutteringen i andre fagmiljøer. Vi finner det viktig at man også utvikler og opprettholder gode, alternative sakkyndige miljøer ved universitetsmiljøene i landet for øvrig. Det er av vesentlig betydning for rettsikkerheten at det er reelle muligheter til å oppnevne/engasjere alternative sakkyndige. Ved sterk sentralisering mister man muligheten for "second opinion" ved ulike rettsmedisinske problemstillinger og blir henvist til utenlandsk ekspertise med de problemer det medfører.

Når det etableres et faglig nettverk for de miljøene som ligger utenfor Oslo, er dette i innstillingen begrunnet med at finansieringen og servicen for politiet må være lik i alle landsdeler. Dette er vi enige i, men man må i et slikt nettverk også bevare de ulike faglige

miljøenes selvstendighet. Vi forutsetter at det fortsatt skal være normen at den enkelte sakkyndige blir personlig oppnevnt/engasjert av rekvirent og at det ikke er en institusjon som blir oppnevnt. Da må sakkyndige som kommer fra ulike faglige miljøer oppfattes som uavhengige sakkyndige.

Vi forutsetter at instituttets styre også vil sørge for at rettspatologien, rettstoksikologien og rettsgenetikken ved de andre universitetene og universitetssykehusene får tilfredsstillende arbeidsforhold og ressurstildeling for å sikre ikke bare produksjon av tjenester, men også fagutvikling, forskning og rekruttering til det sakkyndige arbeidet. Senere må man også se om andre fagområder skal inkluderes.

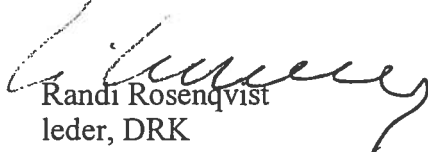
Kommisjonen registrerer at klinisk rettsmedisin (undersøkelse av levende, for eksempel pågrepne personer eller voldsoffer) ikke er drøftet som mulig ansvarsområde for det nye sakkyndiginstituttet. Det vil det være behov for å ta dette opp på et senere tidspunkt. I Sverige og Danmark er slike undersøkelser tillagt henholdsvis Rättsmedicinalverket og de rettsmedisinske institutter. I Norge er disse oppgavene i stor grad overlatt det vanlige helsevesen med de problemer dette medfører både med til dels manglede kompetanseutvikling og med habilitetsproblemer ved bruk av behandlere.

Den organisatoriske forankring i Helsedepartementet må være en riktig plassering. Vi støtter også forslaget om et styre med representanter fra justissektoren og andre relevante departement, men det bør også være styremedlemmer med forskningserfaring og representanter for de rettsmedisinske enheter som ikke ligger til instituttet. En rammefinansieringsordning som gir like muligheter for alle politidistrikt til å få utført nødvendige tjenester, er fornuftig. Dette tilsier som beskrevet en organisatorisk tilknytning også for rettsmedisinske enheter plassert andre steder. Det må vurderes hvordan nye enheter som for eksempel det rettsmedisinske miljøet ved Universitetssykehuset i Stavanger skal inkluderes i nettverket. Vi støtter innstillingen om at det primært bør være en offentlig oppgave å produsere rettsmedisinske sakkyndige vurderinger. Det bør imidlertid avklares hvordan brukere og nettverket kan forholde seg til private aktører, noe som ganske sikkert kommer til å være en del av fremtiden.

Det synes også riktig å beholde Den rettsmedisinske kommisjon oppnevnt av Justisdepartementet. Da vil produsent og kontrollør av tjenestene være klart atskilt.

Vi støtter også forslaget om umiddelbare investeringer ved eksisterende DNA-laboratorium ved Rettsmedisinsk institutt. Disse investeringene vil allerede nå gi en raskere prøvebehandling og større kapasitet. Det bør også bevilges penger slik at RMI kan forsere arbeidet med å få sine rutiner og analyser akkreditert. Den rettsmedisinske kommisjon har i lengre tid vært opptatt av at dette må gjøres. Kommisjonens virksomhet kan bare bidra til å kvalitetssikre tolkningen av DNA funn, vi kan ikke kvalitetssikre at de enkelte analyser er utført korrekt.

Med hilsen

Randi Rosenqvist
leder, DRK

Ann Torhild Døvre
sekretariatsleder

Gjenpart: Sivilavdelingen, Justisdepartementet